

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13026/2022
21.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Манојловић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Јован Челебић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизијама странака изјављеним против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 367/22 од 19.05.2022. године, у седници одржаној 21.02.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 367/22 од 19.05.2022. године става првог, трећег, петог и седмог изреке.

УСВАЈА СЕ ревизија тужиоца и **УКИДА** пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж 367/22 од 19.05.2022. године у ставу другом, четвртом, шестом и деветом изреке, и у том делу предмет **ВРАЋА** другостепеном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 367/22 од 19.05.2022. године, , укинута је пресуда Основног суда у Јагодини П 3708/21 од 10.12.2021. године. Ставом првим изреке, усвојен тужбени захтев тужиоца, и обавезан је тужени да тужиоцу плати износ од 296.000,00 динара, на име досуђених трошкова у парници П 563/10, са каматом на овај износ од 15.09.2014. године, када је пуномоћник туженог примио Гж одлуку, па до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу плати износ од досуђеног у ставу првом изреке пресуде до тражених 415.242,00 динара, са каматом на овај износ од 10.07.2014. године до 14.09.2014. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 19.800,00 динара на име почетних трошкова извршног поступка, са каматом на овај износ почев од 24.12.2014. године, као дана доношења решења о извршењу у извршном предмету И 1754/14 па до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу плати износ од досуђеног у ставу трећем изреке пресуде

до тражених 79.100,00 динара, на име почетних трошкова извршног поступка са каматом на овај износ почев од 24.12.2014. године до исплате. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 130.285,00 динара, са законском затезном каматом на овај износ почев од 27.01.2020. године, када је достављено решење ИПВ већа извршном дужнику преко огласне табле па до исплате. Ставом шестим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу исплати од досуђеног износа у ставу петом изреке до траженог износа од 310.000,00 динара, са каматом од 30.04.2019. године, као дана додељивања непокретности извршном повериоцу у предмету И 1754/14. Ставом седмим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 60.000,00 динара на име адвокатског хонорара и стварних трошкова на име састава поднесака упућених Амбасади РС у Француској и Министарству спољних послова РС, са законском затезном каматом од 20.12.2021. године па до исплате. Ставом осмим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу плати законску затезну камату на износ досуђен у ставу седмом изреке пресуде од подношења тужбе па до 19.12.2021. године, као дана пресуђења. Ставом деветим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка плати 182.616,80 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, странке су благовремено изјавиле ревизије. Тужилац је изјавио ревизију против одлуке садржане у ставу другом, четвртном и шестом изреке другостепене пресуде, из свих законом прописаних разлога, док је тужени изјавио ревизију против одлуке садржане у ставу првом, трећем, петом, седмом и деветом изреке другостепене пресуде, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20), и утврдио да је ревизија тужиоца основана, а да је ревизија туженог неоснована.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је, као пуномоћник адвокат заступао туженог у поступцима пред Основним судом у Јагодини и то у парничном поступку у предмету П 563/10 и у извршном поступку у предмету И 1754/14. Решењем Основног суда у Јагодини садржаног у ставу четвртном изреке пресуде П 563/10 од 29.01.2014. године, тужена у том поступку обавезана је да тужиоцу, овде туженом плати на име трошкова поступка укупно износ од 415.600,00 динара (на име предузетих радњи, састава тужбе, нужних писаних поднесака, заступања пред судом у износу од 296.000,00 динара и на име судске таксе за тужбу и пресуду у износу од 119.600,00 динара). Пресуда је потврђена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1563/14 од 10.07.2014. године и достављена пуномоћнику тужене у том поступку 15.09.2014. године, а пуномоћнику тужиоца, овде туженог 29.08.2014. године. Трошкове тог поступка наплатио је тужени. Из списка Основног суда у Јагодини И 1754/14 произлази да је предлог за извршење поднео овде тужени преко тужиоца, као пуномоћника адвоката и да је донето решење о извршењу 24.12.2014. године, којим су одређени почетни трошкови извршног поступка у износу од 79.100,00 динара (на име састава предлога 19.800,00 динара, а на име таксе 59.300,00 динара). У истом поступку,

решењем од 11.10.2019. године одређени су додатни трошкови извршног поступка у износу од 130.285,00 динара, док је за разлику између досуђеног и траженог износа од 294.345,00 динара захтев одбијен. Тужилац је као пуномоћник туженог у том поступку тражио трошкове на име заступања извршног повериоца на два одржана рочишта по 18.000,00 динара (укупно 36.000,00 динара), на име састава четири образложена поднеска по 16.500,00 динара (укупно 66.000,00 динара), на име састава 19 необразложених поднесака по 8.255,00 динара (укупно 156.845,00 динара), на име два разгледања списа по 8.255,00 динара (укупно 16.500,00 динара) и на име трошкова процене вредности наплате која је била предмет продаје 20.000,00 динара. Износ од 60.000,00 динара, који тужилац потражује на име адвокатског хонорара односи се на састав поднесака упућених Амбасади РС у Француској и Министарству спољних послова РС, а које је радње предузео у корист тужног. Тужени није тужиоцу платио накнаду за предузете радње у напред наведеним поступцима.

Првостепени суд је делимично усвојио тужбени захтев тужиоца, јер му тужени није исплатио накнаду на име заступања у поступцима који су вођени пред пред Основним судом у Јагодини, сматрајући да тужилац има право на накнаду у висини трошкова који су признати и досуђени у парничном и извршном поступку, осим на накнаду на име такси. Сматрао је да је основан захтев тужиоца за исплату износа од 60.000,00 динара на име адвокатског хонорара и стварних трошкова на име састава поднесака упућених Амбасади РС у Француској и Министарству спољних послова РС, због чега је обавезао туженог да тужиоцу исплати тај износ.

Другостепени суд је, након одржане расправе, укинуо првостепену пресуду и одлучио о тужбеном захтеву тужиоца, тако што га је делимично усвојио, с обзиром да је утврдио да тужени није платио тужиоцу накнаду на име заступања у поступцима који су вођени пред Основним судом у Јагодини. Другостепени суд је сматрао да тужилац има право на накнаду на име заступања туженог у парничном поступку који је вођен пред Основним судом у Јагодини у предмету П 563/10 у висини трошкова кој су досуђени туженом, осим трошкова на име таксе, јер трошкови таксе не спадају у трошкове тужиоца као адвоката, због чега је обавезао туженог да тужиоцу исплати износ од 296.000,00 динара, а одбио захтев тужиоца за исплату преко тог износа, а до траженог износа од 415.242,00 динара. Такође, другостепени суд је сматрао да тужилац има право на накнаду на име заступања туженог у извршном поступку на име почетних трошкова, осим трошкова на име таксе, због чега је обавезао туженог да тужиоцу и исплати износ од 19.800,00 динара, а одбио захтев тужиоца за исплату износа од још 59.300,00 динара, који се односе на трошкове на име таксе. У вези додатних трошкова овог поступка, другостепени суд је сматрао да тужилац има право на накнаду у висини од 130.285,00 динара који износ је досуђен туженом, а да нема право на преостали износ према опредељеном захтеву у том поступку. У односу на захтев тужиоца за исплату износа од 60.000,00 динара на име адвокатског хонорара и стварних трошкова на име састава поднеска упућених Амбасади РС у Француској и Министарству спољних послова РС са каматом, другостепени суд је сматрао да тужилац има право на накнаду ових трошкова, са којих разлога је усвојио овај захтев тужиоца, с тим што је обавезао туженог да плати камату од 20.12.2021. године, као дана пресуђења па до исплате, а одбио захтев за камату за период пре тог.

Супротно наводима ревизије туженог, правилна је одлука другостепеног суда у делу у коме је усвојен тужбени захтев тужиоца.

Чланом 479. став 1. Закона о облигационим односима, прописано је да се уговором о налогу обавезује налогопримац према налогодавцу да за његов рачун предузме одређене послове. Сходно ставу 2. те одредбе закона, истовремено се налогопримац овлашћује на предузимање тих послова. Налогопримац има право на накнаду за свој труд, осим ако је другачије уговорено или произлази из природе међусобног односа, како је то прописано ставом 3. тог члана закона.

У конкретном случају, тужилац је, као пуномоћник адвокат заступао туженог у поступцима пред Основним судом у Јагодини и то у парничном поступку у предмету П 563/10 и у извршном поступку у предмету И 1754/14, са којих разлога је тужени у обавези да му плати накнаду за заступање на име трошкова који су били потребни ради вођења тих поступака, на основу важеће Адвокатске тарифе за предузете радње, па како тужени није платио тужиоцу накнаду на име извршених услуга, то је правилно одлучио другостепени суд када је обавезао туженог да тужиоцу исплати накнаду на име извршених адвокатских услуга у поступцима који су вођени пред Основним судом у Јагодини, са којих разлога је правилно одлучио другостепени суд када је обавезао туженог да тужиоцу исплати износ од 296.000,00 динара, са каматом на име накнаде за заступање у парничном поступку у предмету П 563/10 и износ од 130.285,00 динара, са каматом, на име накнаде за заступање у извршном поступку у предмету И 1754/14, и са којих разлога су неосновани наводи ревизије туженог о погрешној примени материјалног права.

Неосновано се ревизијом указује да тужилац нема право на накнаду на име адвокатског хонорара и стварних трошкова на име састава поднесака упућених Амбасади РС у Француској и Министарству спољних послова РС, те како се ради о радњама које су биле нужне и неопходне, правилан је закључак другостепеног суда, а супротно наводима ревизије, да тужилац има право на накнаду на име ових трошкова.

Са напред наведених разлога, применом члана 414. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Међутим, не може се прихватити као правилан закључак другостепеног суда да тужилац нема право на накнаду за заступање на име трошкова на име таксе, који трошкови су признати туженом у парничном и извршном поступку, као и трошкова извршења у складу са достављеним трошковником, с обзиром на то да је тужилац током поступка тврдио и доставио доказе да је он сносио трошкове на име такси, те с тим у вези да је постојао договор са туженим да ће му их тужени накнадно исплатити, као и да ће му платити све накнадне трошкове извршења у извршном предмету, па с обзиром на то да другостепени суд није ценио ове наводе и доказе које је тужилац приложио, то је другостепена пресуда у наведеном делу морала бити укинута и предмет враћен другостепеном суду на поновно одлучивање.

Са напред наведених разлога, применом члана 416. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке, а укинута је и одлука о трошковима поступка, јер иста зависи од одлуке о главној ствари.

У поновном поступку, другостепени суд ће ценити како исказ тужиоца, тако и писмене доказе које је тужилац у прилог својих тврдњи приложио, као и писмени доказ – специјално пуномоћје, на коме је констатовано да тужени признаје дуг тужиоцу у укупном износу од 494.700,00 динара на име досуђених трошкова у парничном поступку П 653/2010 и досуђених почетних трошкова извршења у извршном поступку И 1754/14, као и трошкове извршења у наведеном извршном предмету, па ће оценом тих доказа поново одлучити о преосталом делу тужбеног захтева тужиоца, правилном применом материјалног права.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић